

(51)

Saint Medard, 25-1-40

Maria estimada: Quanta alegria, abans d'ahir!! Quasi res que diguem: el paquetet teu amb la lentes un certificat del S.E.R.E amb carta de Mr. Molier que havia anat a Gurs, carteta tera, una carta de la marraine de Rouen que diu en far un chandail (un pullover, é'), i dues o tres cartes més d'amics que ~~tot~~ havien anat a Gurs. Ahir el mati sortí la documentació ja tota signada. Això sembla que va bé, veritat Maria meua? Vaig escriure a la Pepita en carta a part per tal que comprovi si ha arribat a mans de Molier tot. No t'extranyis neueta meua les paraules de Pepita. He fet algunes cartes un xic alarmants des de que sortia de treballar a Gurs. Si senyore havia orientat les coses i anai havia dit que fessin les coses amb urgència, fa unes cartes que sí. Jo crec que no s' perdria per culpa de la bona tia, que hi farà tot el que estigui al seu abast per a donar-nos la felicitat.

Y ahir, quan no esperava res teu. Una carta, que es tot un misal em sorprenguí al retornar del treball. Y quina carteta!! Molt maca noia, com tu que l'has escrit. Ah! No disposes pas de tot el temps

que jo voldria per a comentar-la. Tot ella res-
pira una sola cosa: el gran amor teu per mi, tot
un no sé què de bondat que és un tresor. Jo sen-
pre he dit que tinc una dona, que no me la me-
reixo, i això malgrat t' enfadis, una miqüeta és
veritat. Com voldries, neneta meua, que no t'aimés?
Si tot tu respire, amor i l'encomanes, Fixa't, sícs
Ca Manie que dius, tu t'estima ja i jo no he dubtat
mai que et faries estimar. Tots qui et coneixen t'es-
timen i tenen fins hi tot un xic de zelot, de la
nostra gran amor... Un any neneta meua, de
prova!! Un any de separació!! (Dauq, molt llarg,
però després de tot no ha aconseguit pas refredar res
com iguals, ben iguals que aquells dies plàcids de vida
a Manresa, quan tu venies el disoabte tot content a
mi. Quan baixàvem ben felisos el dilluns al ma-
ti cap a l'estació i allí ens acomiadàvem com
si una separació molt llarga ens esperés... Més
tard, aquell pis tan rònec de la plaça de St. Ignaci
que tu feies pliu com una torre de vori.. Allí et
dos, recordes les hores aquelles? Jo prou les recordo
totes. Et precisaria, fins hi tot alguna data o qua-
gibè'totes. Els dos sempre tan riallens... Ah! Saps